

‘उपाकृते’ देवतायै सङ्कल्पिते, ‘नियुक्ते’ यूपे बद्धे, ‘ऊते’ वक्त्रौ प्रक्षिप्ते, मन्त्राणामपि सर्व्व एवार्थः । होमत्रयेण लोकत्रयजयो भवति ॥

(७) यदुक्तं सूत्रकारेण । आग्नेय ऐन्द्राग्र आश्विनस्ते विशालयूप आलभ्यन्त इति । तदेतद्विधत्ते । “प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यश्च्यवते । योऽश्वमेधेन यजते । आग्नेयमैन्द्राग्रमाश्विनम् । तान् पशूनालभते प्रतिष्ठित्यै” इति । अश्वमेधयाजिनो बद्धपराधसम्भवात् लोकत्रयात् प्रच्युतिः स्यात् । तन्निवारणार्थमाग्नेयादिपशुत्रयालम्भे सति प्रतिष्ठितिर्भवति ॥

(८) आग्नेयं प्रशंसति । “यदाग्नेयो भवति । अग्निः सर्वा-देवताः । देवता एवावरुन्धे” इति । ते देवा अग्नौ तनूः संन्यधत्तेत्युक्तत्वात् ‘अग्निः’, सर्व्वदेवतात्मकः । तस्मादाग्नेयेन सर्व्व ‘देवताः’, प्राप्नोति ॥

(९) ऐन्द्राग्रं प्रशंसति । “ब्रह्म वा अग्निः । चत्रमिन्द्रः । यदैन्द्राग्नौ भवति । ब्रह्मचत्रे एवावरुन्धे” इति । अग्नेर्ब्राह्मणजात्यभिमानित्वाद्ब्राह्मणरूपत्वं । इन्द्रस्य च चत्रियजात्यभिमानित्वात् चत्ररूपत्वं । तस्मादैन्द्राग्नेन जातिद्वयं स्वाधीनं करोति ॥

(१०) आश्विनं प्रशंसति । “यदाश्विनो भवति आशिषामवरुन्धे” इति । ‘आशिषां’ प्रार्थनीयानां ॥

(११) फलानां त्रित्वं प्रशंसति । “त्रयो भवन्ति । त्रय इमं लोकाः । एष्वेव लोकेषु प्रतितिष्ठति” इति ॥